

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัญหาการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาถึงสาเหตุและปัญหาที่เป็นสาเหตุของการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาหาแนวทาง ในการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนดังกล่าวทั้ง ในปัจจุบันและในอนาคต โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม
2. ทักษะทางด้านต่างๆ ของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม ประกอบด้วย
 - 2.1 การควบคุมตนเอง
 - 2.2 ความผูกพันทางสังคม
 - 2.3 ความบีบคั้น หรือความกดดันทางสังคม
 - 2.4 แนวทางและการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน
3. ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่
4. ลักษณะงานของเจ้าหน้าที่และแนวทางแก้ไขปัญหาลุप्तรรคในงานหรือหน้าที่ที่ปฏิบัติ ที่จะสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม
5. ปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำผิดซ้ำที่มาจากลักษณะองค์กร บุคลากร โครงสร้างองค์กร ระบบการปฏิบัติงาน นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่รวมทั้งแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหาลุप्तรรค

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคลของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมเป็นเพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.00 และเพศหญิง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.00 ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด โดยมีอายุในช่วง 17 – 18 ปี มากที่สุด จำนวน 14 ราย รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ

15 – 16 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.00 และ 44.00 ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีอายุเฉลี่ย 17.1 ปี จากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดพบว่ามี การศึกษามีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 10 รายคิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาจบ การศึกษาระดับมัธยมต้น จำนวน 9 รายคิดเป็นร้อยละ 36.00 และผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษา ระดับชั้นมัธยมปลายและไม่ได้เรียนหนังสือมีจำนวนเท่ากัน อย่างละ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 เยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดจะกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาเสพติดมากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือ ข้อหาจำหน่าย จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.00 และข้อหาและมีไว้ในครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ ส่วนการกระทำซ้ำของเยาวชนที่ กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดพบว่าเป็นการกระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 มากที่สุด จำนวน 13 รายคิด เป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาเป็นการกระทำผิดซ้ำครั้งที่ 3 จำนวน 7 รายกระทำผิดซ้ำครั้งที่ 4 จำนวน 3 ราย และกระทำผิดซ้ำมากกว่า 4 ครั้งอีกจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00, 12.00 และ 8.00 ตามลำดับ สำหรับเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่จำนวน 17 ราย ไม่ เคยกระทำผิดในคดีอื่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 68.00 ของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ส่วนที่เคยกระทำผิดในคดีอื่นมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 32.00 และพบว่าเป็นการกระทำผิดในคดีลัก ทรัพย์มากที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของเยาวชนที่กระทำผิดในคดีอื่นๆ รองลงมาเป็นคดี ทำร้ายร่างกาย จำนวน 2 ราย และคดีพยายามฆ่าอีกจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 12.5 ตามลำดับ

4.2 ทักษะชีวิตด้านต่างๆ ของเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ประกอบด้วย

1. การควบคุมตนเอง
2. ความผูกพันทางสังคม
3. ความบีบคั้น หรือความกดดันทางสังคม
4. แนวทางและการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

4.2.1 ท่านเป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สมประกอบทุกอย่าง หรือรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ มีปมด้อยด้านรูปร่าง หน้าตา หรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 23 ราย มีความคิดเห็นว่าตนเองเป็นผู้มีสุขภาพร่างกาย แข็งแรง สมประกอบทุกอย่าง ไม่มีโรคประจำตัว ไม่มีปมด้อยทางด้านรูปร่าง หน้าตาแต่อย่างใด สามารถที่จะอวัยวะทุกส่วนของร่างกายในการดำเนินชีวิตได้ปกติเหมือนบุคคลทั่วไป และมี

ผู้ตอบแบบสอบถามอีกจำนวน 2 ราย มีความคิดเห็นว่าคุณเองตัวเล็กกว่ารายทั่วไป ดูแข็งแรงเพื่อนๆ ใ้ได้ง่าย ส่วนรูปร่างหน้าตา มีความปกติเหมือนบุคคลทั่วไป

4.2.2 ปกติท่านเป็นผู้ที่มีลักษณะ จิตใจ และอารมณ์อย่างไร เรียบร้อย ใจเย็น สุขุม หรือ อารมณ์ร้อน ขุนเฉียว โมโหง่าย ชอบทะเลาะเบาะแว้ง และท่านสามารถควบคุมตนเองไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 17 ราย มีความคิดเห็นว่าเป็นรายอารมณ์ร้อน ขุนเฉียว โมโหง่าย ชอบทะเลาะเบาะแว้ง มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มีความวิตกกังวล มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย หวาดระแวง ขาดความอดกลั้น เป็นรายเจ้าอารมณ์หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล ต้องการเอาชนะทุกรายไม่ว่าจะชนะด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม ผู้ตอบสัมภาษณ์ทั้ง 17 รายไม่สามารถควบคุมตนเองได้ โดยเฉพาะเมื่อมีเหตุการณ์ใดๆ ก็ตามที่เข้ามากระทบ จะดำเนินต่อสู้และปกป้องตนเอง แม้ว่าตนเองจะเป็นฝ่ายผิดก็ตาม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สังคมเพื่อนเกิดการยอมรับว่าเป็นบุคคลที่จริงใจเป็นผู้นำของสังคมวัยรุ่นได้ และมีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 8 ราย ที่ตอบแบบสัมภาษณ์ว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะใจเย็น สุขุม และเก็บตัวไม่สูงส่งกับสังคม สามารถควบคุมตนเองได้เป็นบางครั้ง แต่ถ้าถูกระตุ้นจากสังคมมากๆ เช่นการถูกข่มขู่ ก็จะปกป้องตนเองเช่นกัน

4.2.3 เมื่อท่านต้องการทำสิ่งใดก็ตามเช่น เรียนหนังสือ เทียว คัมสุรา หรือทำอะไรก็ตาม ท่านจะคิด ตัดสินใจ ด้วยตัวเอง ทั้งหมดไม่มีใครชักจูง ชี้นำ ท่านได้ใช่หรือไม่ถ้าใช่ โปรดยกตัวอย่างในสิ่งที่ท่านทำ

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 15 ราย มีความคิดเห็นว่าเป็นเมื่อต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ตาม เช่น เรียนหนังสือ เทียว คัมสุรา หรือทำอะไรก็ตามผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จะคิด ตัดสินใจร่วมกับเพื่อน เป็นส่วนใหญ่จะไม่ตัดสินใจด้วยตนเอง จะเป็นการตัดสินใจกับกลุ่มเพื่อนที่เสพยาเสพติดด้วยกัน เป็นการลอกเลียนแบบเพื่อนๆ ในกลุ่ม การทำตามคำสั่งของผู้นำกลุ่ม เพื่อต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน หรือในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ร่วมกัน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทุกราย จะมีเพื่อนเป็นชี้นำหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำของตนเองมากที่สุด และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 10 ราย มีความเห็นว่าถ้าการตัดสินใจด้านเรียนนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองจะตัดสินใจให้ ส่วนการตัดสินใจด้านการเทียว คัมสุรา นอกเหนือจากการเรียน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะตัดสินใจร่วมกับเพื่อนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน

4.2.4 ครอบครัวของท่าน (พ่อ แม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง ญาติ) มีความรักใคร่ สามัคคีกันไม่ ค่อยทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งกันใช่หรือไม่

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 20 ราย มีความคิดเห็นว่าเป็นครอบครัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (พ่อ แม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง ญาติ) เป็นครอบครัวที่ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน มีการหย่าร้าง

ถ้าเป็นครอบครัวที่ยังอยู่ด้วยกัน จะเป็นครอบครัวที่มุ่งหาเงินเพื่อนำมาเลี้ยงครอบครัว ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะไม่มีโอกาสปรึกษาหารือปัญหาต่างๆ กับพ่อแม่ ครอบครัวใหญ่จะทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยๆ ส่วนครอบครัวจะมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ รายรับไม่พอกับรายจ่าย และมีผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนหนึ่งที่พ่อแม่หย่าร้างกัน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะไปอาศัยกับญาติผู้ใหญ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ที่ไม่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ สำหรับปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัวรายรับไม่พอกับรายจ่าย และปัญหาสิ่งเสพติด เช่น การติดสุราของพ่อแม่หรือปัญหาที่พ่อแม่หรือแม่คิดการพนัน เป็นต้น ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อครอบครัว ไม่มีปรึกษาหารือใดๆ และจะปลีกตัวตัวเองออกไปคบสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีปัญหาด້าวยกกันแทน แต่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์อีก 5 ราย มีความคิดเห็นว่าครอบครัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (พ่อ แม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง ญาติ) มีความรักใคร่ สามัคคีกันไม่ค่อยทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งกัน ไม่มีปัญหาใดๆ ในครอบครัว

4.2.5 ท่านมีพี่น้องกี่คน ยังอยู่ร่วมกันหรือไม่ อยู่กับใคร พี่น้องรักใคร่ ช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันหรือไม่อย่างไร

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 21 ราย จากทั้งหมด 25 ราย ให้ข้อมูลว่ามีพี่น้องระหว่าง 2 – 3 คน และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะเป็นบุตรชายที่ 1 หรือ 2 พี่น้องของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะอยู่ร่วมกัน เนื่องจากอยู่ในวัยกำลังศึกษา พี่น้องรักใคร่ ช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันปรึกษาหารือร่วมกัน แต่จะไม่ปรึกษากับผู้ใหญ่เช่นพ่อแม่หรือบุคคลที่ตนเองได้รวมอาศัยอยู่ด้วย

4.2.6 พ่อแม่ ยังอยู่ด้วยกันหรือเปล่า ก่อนที่ท่านจะเข้ามาฝึกอบรมในศูนย์ฝึกนี้ ท่านอยู่กับใคร

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 16 ราย ให้ข้อมูลว่าได้อาศัยอยู่ครอบครัวหรืออยู่กับญาติผู้ใหญ่ ก่อนที่จะเข้ามาฝึกอบรมในศูนย์ฝึกนี้ มีผู้ถูกสัมภาษณ์จำนวน 7 ราย ให้ข้อมูลว่าได้อาศัยอยู่กับเพื่อน และมีจำนวน 2 ราย ให้ข้อมูลว่าก่อนมาฝึกอบรม ได้อาศัยอยู่เพียงลำพังก่อนที่จะถูกจับกุมดำเนินคดี

4.2.7 พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของท่านประกอบอาชีพ อะไร ที่ไหน มีรายได้ประมาณเท่าใด มีฐานะความเป็นอยู่ดีหรือไม่ อย่างไร พอเพียงต่อค่าครองชีพหรือไม่

พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 21 ราย จะประกอบอาชีพรับจ้างตามฤดูกาลของแต่ละท้องถิ่นภูมิฐานะของผู้ตอบแบบสอบถาม และมี 4 รายที่มีอาชีพที่ไม่แน่นอนแน่นอน ทำให้มีรายได้น้อยไม่พอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว มีความขัดสน ทำให้ฐานะของครอบครัวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในฐานะยากจน รายได้ไม่พอเพียงต่อค่าครองชีพประจำวัน

4.2.8 พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ของท่านเป็นผู้ที่มีนิสัยอย่างไร เช่น เจ้าระเบียบ มีความเคร่งครัด และลงโทษค่อนข้างรุนแรง หรือไม่ ถ้าไม่ใช่มีนิสัยอย่างไร (โปรดยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริง)

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 18 รายให้ข้อมูลว่าพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ของตนมีนิสัยปล่อยปละเลงตามใจบุตรหลาน ไม่ค่อยมีความเคร่งครัดหรือลงโทษที่รุนแรง ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมุ่งแต่ทำอาชีพหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวและส่งเสริมการศึกษาเท่าที่ทำได้ แต่มีผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 4 ราย ที่คิดยาเสพติด เช่น ยาบ้า สุรา จะมีนิสัยก้าวร้าว ดุด่า ไร้เหตุผล แก่บุตรตนเอง โดยเฉพาะเวลาที่ผู้ปกครองเสพยาหรือเมาสุรา เป็นต้น

4.2.9 ตั้งแต่เด็กถึงปัจจุบันท่านได้รับการเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน เรียนรู้จากบุคคลต่อไปนี้หรือไม่อย่างไร เรื่องอะไรบ้าง

- พ่อ แม่ ปู่ย่า ตายาย รายในครอบครัว
- ครู อาจารย์ ในโรงเรียน
- เพื่อนในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
- สังคม ชุมชน

การเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน เรียนรู้จากบุคคลต่างๆ พบว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 15 ราย ได้การอบรม เลี้ยงดู สั่งสอน จากรายในครอบครัวตามสถานสังคมของแต่ละครอบครัวโดยครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะคอยอบรมสั่งสอน เลี้ยงดู ส่งเสริมการศึกษาที่ดี แต่ครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดี พ่อแม่ ผู้ปกครองจะอบรมสั่งสอนเมื่อมีเวลาเท่านั้น ซึ่งแปลไปในทิศทางเดียวกับการอบรมสั่งสอนจากสังคมและชุมชน กล่าวคือกลุ่มผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 10 ราย ที่อยู่ในสังคมที่ดี จะได้รับความเอื้ออาทรจากสังคม ชุมชนเสมือนเป็นญาติ แต่ตรงกันข้ามกับกลุ่มผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่อยู่ในสังคมที่ไม่ดี เช่น ชุมชนรายยากจน สลัม จำนวน 12 ราย ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กลุ่มนี้จะไม่ถูกสั่งสอน อบรม จากกลุ่มสังคมและชุมชน เป็นการอยู่อาศัยแบบตัวใครตัวมัน ส่วนอบรม สั่งสอน เรียนรู้จากครู อาจารย์ในโรงเรียน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะได้รับการอบรม สั่งสอนเป็นอย่างดีทุกราย

4.2.10 ท่านได้รับความรู้ เรียนรู้ หรือเอาแบบอย่างการคิด และการกระทำมาจาก พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง รายในครอบครัว ครู อาจารย์ เพื่อนบ้างหรือไม่ มากหรือน้อย เรื่องอะไรบ้าง

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 22 ราย ให้ข้อมูลว่าไม่ได้เอาแบบอย่างการคิด และการกระทำมาจาก พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง รายในครอบครัวน้อยกว่าการเอาแบบอย่างการคิดหรือแบบอย่างจากสังคมเพื่อน เช่น เรื่องการเรียน การชักชวนไปดำเนินกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น และมีเพียง 3 ราย

ให้ข้อมูลว่าได้รับความรู้ เรียนรู้ หรือเอาแบบอย่างการคิด และการกระทำมาจาก พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง ในครอบครัว ครู อาจารย์ แต่สาเหตุที่กระทำผิดซ้ำเพื่อต้องการเงินไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

4.2.11 สื่อมวลชน เช่น ข่าวสาร ข้อมูล ละครการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่ออกตามวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ ต่างๆ มีอิทธิพลต่อความคิด การตัดสินใจ และการกระทำของท่านเกี่ยวกับการกระทำผิดที่เกิดขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 19 ราย ให้ข้อมูลว่าจะได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ อาทิ หนังสือ ข้อมูล ละคร การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่ออกตามวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ ต่างๆ มีอิทธิพลต่อความคิด การตัดสินใจ และการกระทำเกี่ยวกับการกระทำผิดที่เกิดขึ้น เช่น การการกระทำที่ก้าวร้าว การตัดสินใจอย่างฉับพลัน การกระทำผิดแล้วได้รับผลตอบแทนที่สูง ทำให้เกิดความคาดหวังว่า หากตนเองกระทำผิดแล้ว ไม่มีผู้ใดจับกุมได้ จะทำให้ตนเองมีความสุขจาก ผลการกระทำของตนเอง มีเพียง 6 รายของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ข้อมูลว่าสื่อมวลชน เช่น ข่าวสาร ข้อมูล ละคร การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่ออกตามวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือต่างๆ ไม่มีอิทธิพลต่อความคิด การตัดสินใจ และการกระทำของตนเองที่เกี่ยวกับการกระทำผิดที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด การกระทำผิดทุกครั้งผู้ที่มีอิทธิพลต่อการคิดการตัดสินใจคือกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเท่านั้น

4.2.12 หลังจากผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกมาแล้วครั้งหนึ่ง และได้กลับออกไปอยู่ภายนอกกับใคร ท่านได้รับการยอมรับและโอกาสจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อน และรายทั่วไปในชุมชน สังคมหรือไม่อย่างไรที่จะทำตนเป็นคนดี

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 23 ราย ให้ข้อมูลว่าหลังจากผ่าน การฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกมาแล้วครั้งหนึ่ง และได้กลับออกไปอยู่ภายนอกกับครอบครัว (พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย) และได้รับการยอมรับและ โอกาสจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อน แต่ไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปในชุมชน จะมีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลชั้นสองของสังคม มีความหวาดระแวงในการอยู่ร่วมกับคนในชุมชนและสังคม จึงทำให้ขาดเพื่อนและการยอมรับ ไม่มีงานทำ เป็นปัญหาของการดำเนินชีวิตที่ไม่มีความสุข ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่จึงได้หันกลับไปอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิดในคดียาเสพติดเช่นเดิม และมีเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดเพียง 2 ราย ที่ให้ความเห็นว่าหลังจากผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกมาแล้วครั้งหนึ่ง และได้กลับออกไปอยู่ภายนอกกับครอบครัว แต่ไม่ได้รับการยอมรับและ โอกาสจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อน และคนทั่วไปในชุมชน สังคมที่จะทำตนเป็นคนดี จึงได้เข้าสู่วังวนของเสพติดที่เคยกระทำมาก่อน เช่นเดิม

4.2.13 แนวทางและรูปแบบการป้องกัน แก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำควรมีอย่างไรจึงสามารถทำให้เด็กและเยาวชน กลับตนเป็นรายดีไม่กระทำผิดซ้ำอีก ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับแนวทางดังนี้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดให้ความคิดเห็นว่าแนวทางและรูปแบบการป้องกัน แก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำควรมีคือ การฝึกอบรมอาชีพที่สามารถประกอบได้จริงในสังคมนอกศูนย์ฝึกฯ และการฝึกอบรมทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเฉพาะการยอมรับบุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฝึกฯ เนื่องจากเมื่อครั้งที่ผ่านมามีหลังจากการฝึกอบรมจากศูนย์แล้ว อาชีพที่ผ่านการฝึกไม่สามารถใช้ได้จริงในสภาพสังคมข้างนอก

4.2.14 การได้รับการดูแล เอาใจใส่ เลี้ยงดู จาก พ่อ แม่ หรือปู่ย่า ตา ยาย หรือจากพี่น้องที่เป็นคนในครอบครัว อย่างใกล้ชิด ได้รับการสั่งสอน อบรมให้ความรู้ความคิดแก่บุตรหลาน เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกรอบรู้ มีที่พึ่งพิง สามารถรู้จักใช้ความคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ควบคุมความคิด การกระทำได้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 24 ราย มีความคิดเห็นว่า การได้รับการดูแล เอาใจใส่ เลี้ยงดูจาก พ่อ แม่ หรือปู่ย่า ตา ยาย หรือจากพี่น้องที่เป็นรายในครอบครัว อย่างใกล้ชิด ได้รับการสั่งสอน อบรมให้ความรู้ ความคิดแก่บุตรหลาน เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกรอบรู้ มีที่พึ่งพิง สามารถรู้จักใช้ความคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ควบคุมความคิดการกระทำได้ เพราะเมื่อบุตรได้รับความอบอุ่นจากการเอาใจใส่ดูแลจากบิดามารดา หรือปู่ย่า ตา ยาย หรือจากพี่น้องที่เป็นคนในครอบครัว อย่างใกล้ชิด จะทำให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่ขาดที่พึ่ง จะเกิดการปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว การตัดสินใจบางอย่าง จะมีการปรึกษาหารือกัน ทำให้เกิดความรอบคอบ ตรึกตรองก่อนมีการตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ มีผู้ถูกสัมภาษณ์เพียง 1 รายเท่านั้นที่มีความคิดเห็นว่าพ่อ แม่ หรือปู่ย่า ตา ยาย หรือจากพี่น้องที่เป็นคนในครอบครัว ไม่สามารถอบรมให้ความรู้ความคิดแก่บุตรหลาน เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกรอบรู้ มีที่พึ่งพิงได้ เนื่องจากผู้ปกครองจำเป็นต้องไปประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว

4.2.15 การเลี้ยงดู โดยวิธีการที่ถูกต้อง ต้องมีการลงโทษ เมื่อกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องและให้รางวัลเมื่อทำในสิ่งที่ถูกต้อง จะเป็นวิธีการที่สามารถทำให้เด็ก และเยาวชน มีความสามารถในการคิดและควบคุมตนเอง ไม่ให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดมีความคิดเห็นด้วยว่า การเลี้ยงดู โดยวิธีการที่ถูกต้อง ต้องมีการลงโทษ เมื่อกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องและให้รางวัลเมื่อทำในสิ่งที่ถูกต้อง จะเป็นวิธีการที่สามารถทำให้เด็ก และเยาวชน มีความสามารถในการคิดและควบคุมตนเอง ไม่ให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ เพราะเด็กและเยาวชนจะมีความภาคภูมิใจเมื่อกระทำในสิ่งที่ถูกต้องเมื่อใด ก็จะได้รับรางวัลจาก

พ่อแม่ผู้ปกครอง แต่ถ้าเด็กและเยาวชนกระทำไม่ถูกต้องเมื่อใด ก็จะถูกลงโทษ ทำให้เกิดการหลบ
จำ ไม่กระทำผิดซ้ำอีก ซึ่งผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ไม่เคยได้รับรางวัลเมื่อ
กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ตรงกันข้ามหากว่าเยาวชนได้กระทำความผิดใดๆ ก็ตามที่ประสบผลสำเร็จ ก็
ได้รับการยอมรับจากสมาคมเพื่อนในกลุ่ม แม้บางครั้งจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายก็ตาม

4.2.16 การอบรมสั่งสอนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม การเคารพต่อกฎหมาย สามารถทำ
ให้มีความรู้สึกผูกพันต่อครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน และรายในชุมชนเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถ
ป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชน กระทำผิด ท่านเห็นด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการอบรมสั่งสอนในเรื่องคุณธรรม
จริยธรรม การเคารพต่อกฎหมาย สามารถทำให้มีความรู้สึกผูกพันต่อครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน
และรายในชุมชนเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชน กระทำผิดได้ เพราะว่า
ถ้าบุตรได้รับการสั่งสอนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม การเคารพต่อกฎหมาย มีความรู้สึกผูกพันต่อ
ครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน และรายในชุมชนแล้ว จะทำให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความคิดก่อน
การตัดสินใจใดๆ จะทำให้การตัดสินใจไม่ผิดกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรมได้

4.2.17 การยอมรับ และเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดมีโอกาสได้รับการ
ยอมรับจากรายในสังคม สามารถเข้าทำกิจกรรมร่วมกับรายอื่นในสังคมอย่างสนิทสนมเป็นกันเอง
ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่าวิธีการนี้สามารถป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำได้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดมีความคิดเห็นด้วยว่า การยอมรับ และเปิดโอกาสให้เด็ก
และเยาวชนที่เคยกระทำผิดมีโอกาสได้รับการยอมรับจากรายในสังคม สามารถเข้าทำกิจกรรม
ร่วมกับรายอื่นในสังคมอย่างสนิทสนมเป็นกันเอง สามารถป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด
ซ้ำได้อีก จากประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด พบว่าหลังจากที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
ออกจากศูนย์ฝึกอบรมแล้วกลับ ไปอาศัยอยู่ในชุมชน สังคมท้องถิ่นของตนเอง พบว่า ชุมชน สังคม
ไม่ยอมรับและเปิดโอกาสได้ยอมรับจากรายในสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมร่วมกับรายอื่นในสังคม
เป็นไปอย่างไม่สนิทใจ มีความหวาดระแวง ไม่มีความเป็นกันเอง ทำให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์กลับ
เข้าไปอยู่ในสังคมของกลุ่มที่อยู่ในวังวนยาเสพติดเช่นเดิม

4.2.18 โปรดเสนอแนะวิธีการอื่นๆ ที่เห็นว่าจะสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกัน
แก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนได้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและ
เยาวชนด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ด้านครอบครัว ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ต้องการครอบครัวที่อบอุ่น มีอาชีพหรือรายได้ที่พอใช้จ่ายภายในครอบครัว อยู่ด้วยอย่างอบอุ่น ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่ข้องเกี่ยวกับสุรา ยาเสพติดทุกชนิด

ด้านชุมชน สังคม ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ต้องการกลับไปอยู่ในชุมชน สังคม อย่างเป็นปกติสุข สามารถทำกิจกรรมทุกอย่างร่วมกับสังคมได้ ไม่มีความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ จำนวน 21 ราย ให้ความคิดเห็นว่าแนวทางการแก้ไข ปัญหาการการทำให้ผิดซ้ำในคดียาเสพติด ต้องแก้ไขในทุกๆด้านพร้อมกัน ทั้งในด้านชุมชน สังคม ครอบครัว และการดำเนินงานในศูนย์ฝึกอบรม เพื่อให้ผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดได้กลับมาอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

4.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัด เชียงใหม่ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทราชการ และรายได้ต่อเดือน

4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งจำนวน 33 ราย โดยเป็นเพศชาย 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.70 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด โดยมีมากเท่ากันในช่วงอายุอยู่ระหว่าง 26 -30, 31- 35 และ 36 – 40 มีจำนวนช่วงอายุละ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 ส่วนตำแหน่งในการปฏิบัติงานของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 18 รายปฏิบัติงานในประเภทข้าราชการทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาเป็นข้าราชการประเภทวิชาการ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.42 โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงเป็นมีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 ส่วนรายได้ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีรายได้มากที่สุดอยู่ในช่วง 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.52 รองลงมามีรายได้ในช่วง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 โดยมีรายได้เฉลี่ย 18,014.24 บาท

4.3.2 หน้าที่หรือกิจกรรมในฝ่ายของท่าน ต้องปฏิบัติงานอะไรและอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ทำงานในสายวิชาการ จะทำหน้าที่หรือกิจกรรม การฝึกอบรม การสอน สายวิชาสามัญ ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย อังกฤษ ศิลปะ รวมทั้งการฝึกอาชีพ กลุ่มงาน พฤติกรรมนิสัย งานจิตวิทยา งานปรับพฤติกรรม งานสังคมสงเคราะห์ งานทักษะอาชีพ เพื่อให้เด็ก และเยาวชนได้รับองค์ความรู้เพื่อนำกลับไปใช้ในสังคมหลังออกจากศูนย์ฝึกการอบรม

ฝ่ายที่ทำงานสายทั่วไป จะทำหน้าที่หรือกิจกรรม เกี่ยวกับงานแรกรับ เข้า – ออก จาก ศูนย์ฝึกอบรม การดูแลความสงบเรียบร้อย อาคารที่พักอาศัย รวมทั้งด้านอาหาร และกิจกรรมด้าน สุขภาพ การออกกำลังกาย กิจกรรมฟื้นฟูบำบัดผู้ติดยาเสพติด การควบคุมการหลบหนี เป็นครูที่ ปรึกษา คอยให้คำแนะนำต่างๆ แก่เด็กและเยาวชน ที่อยู่ในศูนย์ฝึกอบรม

ส่วนฝ่ายที่ทำงานในสายอำนวยการ จะทำหน้าที่หรือกิจกรรมด้านนโยบาย การทบทวน ทิศทาง การเสริมสร้างและการพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเป้าหมายศูนย์ ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

4.3.3 งานหรือหน้าที่ที่ท่านปฏิบัติสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำในคดียา เสพติดได้หรือไม่ และมีปัญหาอุปสรรครวมทั้งแนวทางการแก้ไขควรทำอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ทำงานสายวิชาการให้ความเห็นว่างานที่ปฏิบัติสามารถแก้ไขปัญหา การกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดได้ โดยสามารถแยกเป็นแต่ละสาขาวิชาชีพดังนี้

กลุ่มงานบำบัดฟื้นฟูและปฏิบัติงานพยาบาลจะมีการจำแนกเด็กและเยาวชน ประวัติการ ใช้สารเสพติด หากพบว่ามีการใช้สารเสพติด จะดำเนินการตาม โปรแกรมการบำบัดด้านยาเสพติด ของกรมพินิจและจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟู การรายงาน บสศ. ทั้งนี้จะมีการร่วมมือกับหลายฝ่าย เช่น ร่วมกับฝ่ายศึกษาสายสามัญ งานเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัว การเตรียมเด็กและเยาวชนก่อน ออกสู่สังคม การเตรียมผู้ปกครอง การเตรียมชุมชน สิ่งแวดล้อมที่เป็นบริบทของเด็กและเยาวชน

กลุ่มงานศึกษาและฝึกอบรมอาชีพ ให้สัมภาษณ์และให้เหตุผลที่สามารถแก้ไขปัญหา การกระทำผิดซ้ำได้เพราะการฝึกอบรมด้านนี้จะเน้นการฝึกทักษะชีวิตและฝึกทักษะในการประกอบ อาชีพที่สุจริต ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติของเยาวชน แม้ว่ารายได้ที่มาจากอาชีพ สุจริตจะไม่มากเท่ากับการค้ายาเสพติด แต่ก็สามารถสร้างรายได้ ช่วยเหลือครอบครัวและใช้เวลา อย่างเกิดประโยชน์

แต่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นส่วนน้อย จำนวน 5 ราย ซึ่งปฏิบัติงานในสายการปฏิบัติงาน ทั่วไป ให้ความเห็นว่างานของศูนย์ฝึกฯ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำในคดียา เสพติดได้ โดยให้เหตุผลว่า แม้ว่าเยาวชนที่ผ่านกิจกรรมที่ดำเนินงานไปในศูนย์ฝึกการอบรมแล้ว แต่เมื่อเด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกฯ เมื่อใด เด็กและเยาวชนต้องกลับไปอาศัยอยู่กับครอบครัว และสถานแวดล้อมเดิม ที่เป็นชุมชนเสี่ยงต่อยาเสพติด เด็กและเยาวชนมักเป็นผู้ค้ารายย่อย ไม่มี อาชีพและรายได้ที่แน่นอนจึงต้องหารายได้จากการค้าเสพติดเหมือนเดิม อีกประการหนึ่งคือการ แก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย เช่น ภาครัฐอื่นๆ ชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง แต่จากประสบการณ์ของผู้ตอบ แบบสัมภาษณ์จะตอบว่า ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควรและอย่างต่อเนื่อง

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรค ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอความคิดเห็นเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรคในคดีอาชญากรรมได้ ทางศูนย์ฝึกฯควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ต้องมีแผนบำบัดที่ชัดเจนเป็นรายบุคคล โดยใช้สหวิชาชีพ โดยการดำเนินการแบบบูรณาการ
2. กิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นให้ปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ อย่างเป็นระบบที่ชัดเจน
3. ต้องมีการติดตามดูแลทั้งในศูนย์ฝึกและกลับบ้านอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะหลังจากการได้รับการฝึกอบรมแล้ว
4. ต้องเน้นกิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านจิตใจการควบคุมตนเองและการเห็นคุณค่าของตนเอง
5. มีกระบวนการส่งต่อเยาวชนสู่ชุมชน สังคมอย่างเหมาะสม เนื่องจากเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดซ้ำมาจากปัญหาครอบครัวที่ไม่พร้อมจะดูแลทั้งด้านการเลี้ยงดู ทั้งจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงต่อให้เยาวชนเข้าสู่สังคมของยาเสพติด

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ บุคลากร โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ขององค์กร ระบบการปฏิบัติงาน นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ คือ ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมหรือไม่ อย่างไร และแนวทางการปรับเปลี่ยนแก้ไขปัญหานั้นควรทำหรือไม่อย่างไร

1.ด้านบุคลากรของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าไม่ใช่ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม โดยมีเหตุผล คือ

บุคลากรของศูนย์ฝึกฯเป็นกลุ่มองค์กรที่ทำงานชั้นปลายทาง จึงมิใช่สาเหตุหลักโดยตรงของปัญหาและไม่มีอำนาจไปควบคุมหรือดูแลเยาวชนหลังจากออกไปสู่สังคมแล้ว นอกจากนี้การปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์ฝึกฯเป็นไปตามนโยบาย กฎหมายระเบียบปฏิบัติของกรมพินิจและระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดและทำในลักษณะทีมเป็นสหวิชาชีพที่มีกระบวนการหลากหลายในการบำบัด และการเพิ่มทักษะในการดำเนินชีวิตได้

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรคของผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอแนะ เพื่อให้ปัญหาด้านนี้หมดไปมีดังนี้

- 1) ควรมีนโยบาย กฎหมายหรือระเบียบรองรับการปฏิบัติให้บุคลากรของของศูนย์ฝึกฯสามารถติดตามเยาวชนเมื่อออกไปสู่สังคมปกติ

2) บุคลากรทุกกลุ่มงานควรได้รับการอบรม เพื่อเพิ่มทั้งความรู้และทักษะการทำงานให้ก้าวหน้าวิวัฒนาการด้านยาเสพติดและการพัฒนาของประเทศ

3) ควรให้บุคลากรของศูนย์ฝึกฯ ได้ทำงานร่วมกับองค์กรภายนอกอย่างบูรณาการ

4) กรอบอัตรากำลังด้านบุคลากรน้อยกว่าสัดส่วนของเยาวชนทำให้เกิดภาวะงานล้นคน เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานบางกลุ่มงานขาดประสิทธิภาพลงไป

2. โครงสร้างองค์กร ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ คือ ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดหรือไม่ อย่างไร และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นควรทำหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าไม่เป็นปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดเพราะว่า

แต่ละบุคคลรับทราบและปฏิบัติตามบทาของตนเองตามตำแหน่งใน โครงสร้างองค์กรมีชั้นบังคับบัญชาไม่มาก ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้ง่าย มีการแบ่งงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน แบ่งภารกิจงานที่ง่ายต่อการปฏิบัติ สามารถดำเนินการติดต่อสื่อสารได้แบบสองทางและสามารถดำเนินการบำบัดผู้เสพยาเสพติดได้ตามแผนงานที่วางไว้ได้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ให้ความคิดเห็นว่าโครงสร้างองค์กรเป็นปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดเพราะว่าโครงสร้างด้านบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการดูแลบำบัดมีจำนวนไม่เพียงพอในการดูแลแก้ไข บำบัดฟื้นฟู ทำให้ประสิทธิภาพการบำบัดแก้ไขไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสัดส่วนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีจำนวนมากในการที่บุคลากรด้านนี้มีจำนวนไม่เพียงพอและโครงสร้างองค์กรเป็นแบบระบบราชการ ทำให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เป็นปัญหาที่ซับซ้อน เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน

ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างองค์กรผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าแนวทางการปรับปรุงแก้ไขควรดำเนินการคือโครงสร้างองค์กรด้านการบำบัด ดูแลแก้ไขฟื้นฟู ควรคำนึงถึงสัดส่วนความสมดุลระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกับจำนวนเยาวชนที่ต้องดูแล นอกจากนี้ภารกิจงานในบางตำแหน่งยังขาดความชัดเจน ทำให้เกิดภาวะรายล้นงานแต่บางภารกิจบุคลากรมีจำนวนน้อย ทำให้เกิดภาวะงานล้นคน

3. กลยุทธ์องค์กร ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ คือ ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดหรือไม่ อย่างไร และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นควรทำหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์องค์กร ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม โดยให้เหตุผลดังนี้

กลยุทธ์องค์กรมีความพร้อมและสมบูรณ์ สามารถปฏิบัติได้ เป็นกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กรและการดำเนินงานตามกลยุทธ์องค์กรที่ผ่านมา สามารถเห็นผลงานได้อย่างชัดเจน เพราะเป็นกลยุทธ์องค์กรที่เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบันและ สอดคล้องกับกลยุทธ์ของกรมพินิจฯ จึงสามารถดำเนินงานและประสานงานร่วมกับองค์กรภายนอก ได้ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับการแนวทางการปรับปรุงกลยุทธ์องค์กร ให้สามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความคิดเห็นว่าไม่ควรดำเนินงานแบบแยกส่วน ควรใช้กลยุทธ์ การทำงานแบบสหวิชาชีพและควรมีการดำเนินกลยุทธ์ร่วมกับองค์กรภายนอกโดย มีการวางแผน ที่ดี

4) ระบบการปฏิบัติงาน ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ คือปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมหรือไม่ อย่างไร และแนวทางการ ปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นควรทำหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าระบบการปฏิบัติงาน ของศูนย์ฝึกและอบรม เด็กและเยาวชนของเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำใน คดีอาชญากรรม โดยให้เหตุผลว่าศูนย์ฝึกฯยังมีการวางระบบงานตามนโยบาย ขององค์กรเป็นอย่างดีทำให้ การทำงานของแต่ละหน่วยมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ปฏิบัติได้จึงเป็นระบบการปฏิบัติงานที่ สอดคล้องกับกลยุทธ์ พันธกิจและวิสัยทัศน์ขององค์กร โดยแต่ละฝ่ายมีขอบข่ายที่ชัดเจน สามารถ ปฏิบัติได้ เป็นไปตามมาตรฐานของกรมพินิจ กระทรวงยุติธรรมและระบบงานของทุกฝ่ายผ่าน เกณฑ์การประเมินของกระทรวงยุติธรรม

แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วน ที่มีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ โดย เห็นว่าระบบการปฏิบัติงาน ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ เป็น ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม โดยให้เหตุผลว่าระบบงานของศูนย์ ฝึกการอบรมฯ ยังไม่มีประสิทธิภาพในบางส่วน เช่นระบบสารสนเทศและระบบการประเมินผล ซึ่ง ค่อนข้างน้อย เนื่องจากขาดงบประมาณ ขาดแคลนบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ คิดตามประเมินผลจากฝ่ายบริหาร ระบบการปฏิบัติงาน ด้านการบำบัดฟื้นฟู แก้ไข แม้ว่าจะมี แผนงานบำบัดที่ชัดเจน แต่การปฏิบัติจริง ยังมีปัญหาเนื่องจากมีกิจกรรมแทรกจากองค์กรภายนอก หรือองค์กรเครือข่ายต่างๆ ที่มีจำนวนมากเกินไป ทำให้ระบบงานด้านนี้ ไม่มีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผลที่ดีพอ ระบบการปฏิบัติงานบางด้าน จะไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ เนื่องจากความจำกัดของสิทธิเด็ก นอกจากนี้การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ไม่ทั่วถึง และการดำเนินงานมีความล่าช้า เนื่องจากเกิดภาวะงานล้นคน

สำหรับแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหา ผู้ให้สัมภาษณ์ได้มีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

1) ระบบการปฏิบัติงานเมื่อเด็กและเยาวชน กลับออกจากศูนย์ฝึกฯ ต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วมหรือหน่วยประสานงานที่ดีและต่อเนื่อง

2) ต้องมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

3) มีการปรับปรุงระบบการทำงานให้มีความรวดเร็ว ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นลง

4) วางแผนระบบการปฏิบัติงานระหว่างศูนย์ฝึกการอบรมฯ และองค์กรภายนอกให้มีความเหมาะสมทั้งด้านกิจกรรมและระยะเวลา เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงสุด

5) ปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานและการวางแผนด้านบุคลากรให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อลดปัญหาด้านรายล้นงานหรือปัญหางานล้นราย เป็นต้น

6) ควรปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน ให้มีความสอดคล้องตามบริบทของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

7) พัฒนาและปรับปรุงระบบการปฏิบัติงาน สรรหาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการติดตามประเมินผล

5) นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ คือปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดหรือไม่ อย่างไร และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นควรทำหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่านโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่ปัญหาที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด โดยให้เหตุผลดังนี้

นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ มีการปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นปัจจุบันมีความเหมาะสม และผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการหลายฝ่าย โดยให้การยอมรับร่วมกันมีการการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการ ซึ่งล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ไม่สนับสนุนการกระทำความผิดซ้ำในคดีต่างๆ รวมถึงการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด นอกจากนี้ในการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้ให้นโยบายชัดเจน รวมทั้งมียุทธศาสตร์ งบประมาณที่ได้จัดสรรให้แก่ศูนย์ฝึกฯ เพื่อให้การแก้ไข บำบัด ติดตาม ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งให้ขอบเขต

ของนโยบายครอบคลุมและเน้นในเรื่องของการปรับปรุงและพัฒนาพหุคณิสัย ซึ่งเป็นพื้นฐานความคิดในการไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ

สำหรับแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหานโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้มีความสอดคล้อง สามารถแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอแนะดังนี้

1) นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีความชัดเจน ผู้ใช้ระเบียบบังคับควรใช้อย่างเคร่งครัดด้วย

2) นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นการบังคับใช้กับเด็กและเยาวชนเท่านั้น และยังมีกฎหมาย (พรบ.คุ้มครองเด็ก) รองรับทำให้การใช้นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ในการลงโทษผู้กระทำผิดได้อย่างมีขีดจำกัดส่งผลให้เยาวชนไม่เกิดความเกรงกลัว และบทลงโทษก็แตกต่างจากผู้บรรลุนิติภาวะ ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำได้ ดังนั้นจึงควรกำหนดโทษแก่ผู้ปกครองของเยาวชน เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่เป็นการผลักภาระแก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว

3) ควรมีการอบรมพัฒนาทุกกลุ่มงานของศูนย์ฝึกฯ ในการบังคับใช้นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ เพื่อให้เข้าใจร่วมในการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันหรือเป็นการรับทราบนโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

4) นโยบาย กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้ทันกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

6) ข้อเสนอแนะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) การดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรวางแผนและประสานงานกับหน่วยงานระดับบน ในด้านขอบเขตการดำเนินงาน บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมฯ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2) การปฏิบัติงานของบุคลากรให้เป็นไปตามนโยบายและความรับผิดชอบในหน้าที่นั้น จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในหลายๆด้าน เช่นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน การให้อิสระในการทำงานการสร้างสรรค์ผลงานได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เมื่อบุคลากรเกิดการยอมรับต่อหน้าที่และภาคีต่อองค์กรแล้ว ผลการปฏิบัติงานก็จะมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

3) ปัจจัยในการบริหารที่ไม่เหมาะสม เช่นบุคลากรที่ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกอบรมฯ จำนวนมาก ทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ฝ่ายบริหารในระดับต่างๆ จึงควรแก้ไขปัญหาด้านนี้อย่างเร่งด่วน

4) ปัญหาการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ร่วมกันแก้ไข ฝ่ายบริหารควรขอความร่วมมือการดำเนินงานอย่างบูรณาการจากองค์กรต่างๆ ที่เด็กและเยาวชนพักอาศัยหลังจากออกจากศูนย์ฝึกการอบรม เช่น บ้าน วัด โรงเรียน เป็นต้น

5) วัฒนธรรมองค์กรหน่วยงานราชการยังมีการทำงานระบบศักดินา เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบเอกชน ในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน งานราชการยังมีข้อปรับปรุงแก้ไขรูปแบบต่างๆ ให้ทันสมัย โดยเฉพาะด้านบุคลากร จะทำอย่างไรจึงจะให้บุคลากรปฏิบัติงานแล้วเกิดประสิทธิภาพสูงสุด จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารองค์กรต้องเร่งแก้ไข เช่น การเร่งสร้างเสริมสมรรถนะของบุคลากร เป็นต้น